

Skatteministeren (Carsten Koch):

Spørgsmålet om beskatning af de tillæg, som politiets hundeførere modtager, har været fremme i medierne i den seneste tid. Jeg vil benytte lejligheden til her at slå fast, at beskatningen af hundeførertillæg ikke har det ringeste med personalegodebeskatning at gøre. Blot for at aflive en misforståelse. Det ligger heller ikke i spørgsmålet, men jeg siger det af hensyn til debatten her.

Efter statsskatteoven er alle former for indkomst skattepligtige, og det gælder også for løn.

For godtgørelser, som en lønmodtager modtager af arbejdsgiveren oven i den sædvanlige løn, er der en særlig bestemmelse i ligningslovens § 9, stk. 5. Denne bestemmelse fastslår, at også en godtgørelse, der udbetales af en arbejdsgiver for udgifter, som en lønmodtager påføres som følge af arbejdet, er skattepligtig. Dette gælder også de såkaldte hundeførertillæg.

På den anden side er det også fastsat i ligningsloven, nemlig i § 9, stk. 1, at lønmodtageren har fradrag for de udgifter, som den pågældende påføres i forbindelse med det indtægtsgivende arbejde. Dog er der ved skattereformen fastsat en bundgrænse for visse af disse fradrag – og den skattereform, jeg taler om her, er den fra 1987, som så er videreført.

Modstykket til, at hundeførerne skal tage tilskuddet til indtægt ved indkomstopgørelsen, er altså, at der kan tages fradrag for udgifterne ved hundeholdet.

Derudover er der mulighed for, at hundeføreren arbejds giver, nemlig politimyndigheden, kan refundere hundeføreren de afholdte udgifter vedrørende hunden efter reglerne om udlæg efter regning. Dette indebærer, at beløbene slet ikke påvirker hundeføreren indkomst og skat.

Hvorvidt en udgift er tilstrækkelig dokumenteret og har tilstrækkelig sammenhæng med det indtægtsgivende arbejde til, at man kan anvende regelsættet om udlæg efter regning, er et konkret ligningsmæssigt spørgsmål.

Sammenfattende er det altså min opfattelse, at beskatningen af hundeføreres tillæg ligger inde under de almindelige skatteregler, og jeg ser ikke nogen umiddelbar grund til, at man skulle undtage hundeførerne fra de almindelige skatteregler.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg siger tak for svaret – det er der jo tradition for at man gør – men jeg synes, det er et meget utilfredsstillende svar.

Vi kan konstatere, at politiets hundeførere gør et stort og fantastisk godt stykke arbejde sammen med deres hunde. Det har de gjort i mange år, og gennem en halv snes år har det været en klar og fast regel, at den godtgørelse, man fik, var skattefri, fordi godtgørelsen dækkede nøjagtigt det, som politimanden brugte til foder, til ekstra slid på hjemmet, til hundepension, når han var på ferie, osv. Det skulle han ikke have indtægt eller gevinst af, men han skulle heller ikke have tab af det.

Og så laver man nu en regel, som skatteministeren siger at han ikke har nogen som helst intention om at ændre, som gør, at hundeføreren stadig væk stort set kan få den samme godtgørelse, men nu skal han indsende en regning, hver eneste gang han går i Brugsen eller Irma og køber foder, hver eneste gang han skal have sin hund i hundepension, hver eneste gang han skal køre en ekstra tur i sin bil, hver eneste gang han skal have renset en plet af tæppet osv.

Det kan godt være, at det kommer til at fungere, men det er da et bureaukrati ud over alle grænser, og derfor vil jeg godt spørge skatteministeren, om skatteministeren alligevel ikke vil overveje at lade den ordning fortsætte, som har eksisteret i mange år, som gjorde, at hundeføreren fik dækning for de faktiske omkostninger, og som gav utrolig lidt bureaukrati for skattevæsenet, for politimyndighederne og for den enkelte politimand.

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal sige, at skatteministeren gerne må sidde ned, i hvert fald når jeg taler.

Og så skal jeg sige, at vi netop i dag har skrevet betænkning i Folketingets Skatteudvalg over det lovforslag, der hedder nr. L 173, om beskatning af ansattes tjeneste- og lejeboliger.

Det er et lovforslag, som retter op på en del af skattereformen – den skattereform, der blev vedtaget i løbet af 14 dage i maj måned 1993. Jeg tror, at skatteministeren er enig med mig i – og det havde vi alle forståelse for – at når man skal vedtage en så omfattende lovgivning på 14 dage, kan der sagtens ske fejl, og det er vi glade for at der nu sker ændringer omkring.

Derfor spørger jeg skatteministeren: Var det ikke rimeligt, at vi også i denne sag om hundene, hvor meget, meget få mennesker er omfattet, lod hånt om den millimeterretfærdighed og de principper, som ministeren netop har redegjort for? Det er altså noget pjat. Lad dog de hundeførere, som gør et fantastisk godt job, få en ordentlig og rimelig behandling.